

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.II.30.225/2013/3. szám

A Debreceni Ítéltábla dr. Gaál Zsolt ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - dr. Szilágyi Attila ügyvéd ügyintézése mellett a Dr. Szilágyi Attila Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt **alperes neve** (cím) alperes ellen bérleti jog ellenértéke és egyéb iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 1.G.40.163/2010/76. sorszámú ítélete ellen a felperes által 78., az alperes által 79. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja azzal, hogy a felperes által az alperesnek megfizetendő elsőfokú perköltség összege 1 349 871 (Egymillió-háromszáznegyvenkilencezer-nyolcszázhetvenegy) forint.

A felperes köteles megfizetni az alperesnek 15 nap alatt 56 819 (Ötvenhatezer-nyolcszázötvenkilenc) forint általános forgalmi adót tartalmazó 267 258 (Kettőszázhatvanhétézer-kettőszázötvennyolc) forint fellebbezési költséget és az államnak külön felhívásra 1 113 658 (Egymillió-egyszázötvenháromezer-hatszázötvennyolc) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 2000. július 21-én kötött bérleti szerződéssel határozatlan időre bérbe vette az alperestől a D., **P.** u. 70-74. szám alatti üzletet. A **gazdasági társaság**-tól átvett bérleti jog ellenértékének a 30 %-át (6 240 000 forint + áfa) fizette az alperesnek. A szerződés 12. pontja szerint a bérlő a bérleti jogviszony megszűnése esetén, ha a bérleti jogot az alperesnek visszaadja, a mindenkori forgalmi értéknek megfelelő térítési díjra tarthat igényt.

A felperes a bérlemény vendéglátó funkcióját megváltoztatta, négy kereskedelmi rendeltetésű üzlethelyiséget alakított ki önálló bejárattal, szociális helyiségekkel, elektromos rendszerrel, riasztó berendezésekkel. Kicserélte a víz- és csatorna közművet, a burkolatot, a homlokzati portált, padlófűtést alakított ki, szellőző rendszert épített be.

Az alperes a bérleti szerződést 2009. október 31. napjára felmondta, a felperes részére 27 535 000 forint + áfa térítési díjat állapított meg. A felperes a helyiséget az alperesnek

2010. január 4-én adta vissza. Az alperes 2010. január 19-én arról tájékoztatta, hogy a bérleti jog ellenértékét 2009. október 31-ei birtokba adás esetére állapította meg, a bérleti jognak aktuálisan értéke nincs, ezért a fizetést megtagadta.

A bérleti jogviszony 2009. október 31-i megszűnésekor a bérleti jog ellenértéke az eredeti vendéglátó funkció figyelembevételével 17 016 984 forint (13 399 200 forint + 3 601 584 forint áfa) volt. Az alperes 2012. július 27-én jogfenntartással megfizetett a felperesnek 17 484 725 forintot.

A beruházások a bérleti jogviszony megszűnésekor 19 624 000 forinttal növelték az ingatlan értékét.

A felperes a D., **P.** u. 53. szám alatti üzlethelyiséget 1994. november 3-án kötött szerződéssel vette bérbe határozatlan időre a bérleti jog ellenértéke 30 %-ának (900 000 forint + áfa) az alperes részére történt megfizetésével. A szerződés szerint a bérleti jogviszony megszűnésekor a mindenkori forgalmi értéknek megfelelő térítési díjra tarthatott igényt.

Az alperes a bérleti jogviszonyt 2009. október 31. napjára felmondta, a felperes részére 3 300 000 forint + áfa térítési díjat megfizetett. A felperes beruházása az ingatlan értékét a bérleti jogviszony megszűnésekor 601 355 forinttal növelte, a bérleti jog ellenértéke 3 300 000 forint + áfa volt.

A felperes a keresetében a **P.** u. 70-74. szám alatti helyiség után 41 600 000 forint + áfa bérleti jog ellenérték, a beruházásai folytán 20 000 000 forint + áfa jogalap nélküli gazdagodás és 2010. január 5-étől késedelmi kamat; a **P.** u. 53. szám alatti helyiség után 1 700 000 forint + áfa bérleti jog ellenérték különbözet, a beruházásai miatt 3 000 000 forint + áfa jogalap nélküli gazdagodás és 2009. április 8-tól késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A **P.** u. 70-74. szám alatti helyiség esetében a késedelmes birtokba adás és annak időpontjára a bérleti jog értékvesztésére hivatkozott. A beruházások kapcsán nem tartotta alkalmazhatónak a jogalap nélküli gazdagodás szabályait szerződéses jogviszonyuk miatt, indokai szerint a bérelő ráfordításait csak erre vonatkozó külön megállapodás esetén érvényesítheti. A **P.** u. 53. szám alatti helyiség után a bérleti jog ellenértékét megfizette, vitatta a beruházást, és a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak az alkalmazhatóságát.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperesnek 19 757 614 forintot, ebből 19 624 000 forint után 2010. január 5. napjától, 133 614 forint után 2009. április 8. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegét, valamint 5 910 240 forint további késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 925 741 forint részperköltséget.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének az indokolásában úgy foglalt állást, hogy a **P.** u. 70-74. szám alatti helyiségre vonatkozó bérleti szerződés szerint a jogviszony megszűnése esetén

a bérlet megilleti a bérleti jog ellenértéke. A szerződés nem tartalmaz jogvesztést arra az esetre, ha a bérlő a jogviszony megszűnésekor nem adja vissza a helyiséget. Rámutatott arra, hogy a bérleti jog ellenértékének a meghatározásakor a felújítás figyelembevétele a beruházások kétszeres értékelését jelentette volna.

A szakértői bizonyítással kapcsolatban rögzítette, hogy a **Kné Sz. M.** és **Cs. T.** igazságügyi szakértők véleménye közötti ellentmondásokat a szakértők együttes meghallgatásával nem sikerült feloldani.

A szakértői vélemények a Pp. 206. §-a alapján történő mérlegelésével **Cs. T.** szakértő véleményét a bizonyítékok közül kirekesztette. Indokolása szerint a szakértő a véleménye 4. oldalán három összehasonlító adat alapján 100 000 forint/m² bérleti jog ellenértéket határozott meg és ehhez képest alkalmazta a korrekciót, illetve ennek figyelembevételével adott szakértői véleményt. Ugyanakkor a véleménye 5. oldalán felsorolt 8 összehasonlító adat közül csak három 2009. évi adat, amelyek lényegesen alacsonyabbak a vélemény elkészítésénél felhasznált adatoknál. A szakértők a bérleti jog ellenérték csökkenő tendenciájáról egyezően nyilatkoztak, tehát a korábbi adatoknál a szakértőnek korrekciót kellett volna alkalmaznia. A szakértő a véleménye 5. oldalán azt rögzítette, hogy ezeket az adatokat is felhasználta a véleménye elkészítésekor, ez azonban nem tűnik ki a 4. oldalon végzett átlagszámításából. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szakértő az összehasonlító adatokat nem megfelelően vette figyelembe, illetve a korrekciót sem megfelelően végezte el.

Az elsőfokú bíróság a tényállás alapjául **Kné Sz. M.** szakértőnek a bérleti jog ellenértékét a helyiség eredeti vendéglátó funkciójának figyelembevételével meghatározó, 59. sorszám alatt módosított, illetve kiegészített, 56. sorszámú, II. kiegészítő véleményét fogadta el. Indokai szerint a kiegészített véleményt nem tette aggályossá az a körülmény, hogy a szakértő az I. kiegészítő véleményében számítási hibákat vétett, ugyanis ezeket kiküszöbölte. A szakértő az összehasonlító adatok 39 700 forint/m² átlagának 30 %-os korrekciója során azt vette figyelembe, hogy a helyiség a **P.** utca kedvezőtlenebb, távoli részén található, illetve kedvezőtlen volt az eredeti - 1/3 üzlettér, 2/3 kiszolgáló helyiség - kialakítás. Pozitív korrekciót alkalmazott a N.-hoz közeli fekvés, és a városközponthoz képest jobb parkolási lehetőség miatt.

Az elsőfokú bíróság **Kné Sz. M.** szakértő aggálymentes véleménye alapján a bérleti jogviszony megszűnésének az időpontjában a **P.** u. 70-74. szám alatti helyiség bérleti jogának az ellenértékét 17 016 984 forintban (13 399 200 forint + 3 601 584 forint áfa) állapította meg. Az alperesnek e címen tartozása nem áll fenn 17 484 725 forint 2012. július 27-i megfizetése miatt.

A **P.** u. 70-74. szám alatti helyiségben végzett beruházásokkal kapcsolatban a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (Ltv.) 37. §-ának (1) bekezdése felhívásával úgy foglalt állást, hogy a bérleti szerződés, illetve a megállapodás hiánya nem zárja ki a Ptk. 361. §-ának az alkalmazását. A tanúk vallomása, **Kné Sz. M.** szakértő, **K. J.**, a **gazdasági társaság2** társszakértők kellő részletességgel megindokolt véleménye alapján a beruházás miatti értéknövekedést 19 624 000 forintban állapította meg és a Ptk. 361. §-a alapján kötelezte

alperest a megfizetésére. Az újabb szakértő kirendelését nem tartotta szükségesnek, ezért az alperes által indítványozott bizonyítást mellőzte.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a **P.** u. 53. szám alatti helyiség bérleti jogának az aggálymentes szakértői vélemény alapján 3 300 000 forint + áfa összegben megállapított ellenértékét az alperes megfizette, a keresetet ezt meghaladóan elutasította. A beruházások értéknövelő hatását a szakértői vélemény alapján állapította meg 601 355 forintban, amelybe az alperes 2012. július 27-i teljesítését 467 741 forint erejéig beszámította és az alperest a Ptk. 361. §-a alapján a fennmaradó 133 617 forint megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság az alperest a Ptk. 301/A. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte 19 624 000 forint jogalap nélküli gazdagodás 2010. január 5., a 133 614 forint jogalap nélküli gazdagodás 2009. április 8. napjától járó késedelmi kamatának a megfizetésére. Az alperes 2012. július 27-i 17 484 725 forint teljesítéséből 17 016 984 forintot a bérleti jog ellenértékre, 467 741 forintot a **P.** u. 53. szám alatti helyiségen végzett beruházások értéknövelő hatására számolt el. Kötelezte alperest 17 016 984 forint után 2010. január 5. - 2012. július 27. között felmerült 5 695 797 forint, illetve 467 741 forint után 2009. április 8. - 2012. július 27. között felmerült 214 443 forint, összesen 5 910 240 forint késedelmi kamat megfizetésére.

82 875 000 forint pertárgyérték alapulvételével a felperes pernyertességét 24 %-ban határozta meg. A felperes által előlegezett költségként figyelembe vett 900 000 forint illeték, és 867 204 forint szakértői díj felperes pernyertességére jutó részét 424 129 forintban határozta meg. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján a pertárgyérték alapján az alperes ügyvédjének a munkadíja bruttó 3 411 538 forint, ennek az alperes tiszta 52 % pernyertességére jutó része 1 774 000 forint. Az alperest illető 1 774 000 forintot csökkentette a felperest illető 424 129 forint költséggel, és a Pp. 81. § (2) bekezdése alapján 1 349 871 forint részperköltség megfizetésére kötelezte a nagyobb részben pervesztes felperest.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél terjesztett elő fellebbezést.

A felperes fellebbezési kérelme az első fokú ítélet megváltoztatására, a 19 757 614 forint marasztalási összeg 33 678 338 forintra történő felemelésére irányult. A felperes az elsőfokú bíróság által a **P.** u. 70-74. szám alatti üzlethelyiség esetében megállapított jogalap nélküli gazdagodás és bérleti jog ellenérték összegét támadta. Érvei szerint a jogalap nélküli gazdagodás címen megállapított 19 624 000 forintot növelni kell 5 298 480 forint általános forgalmi adóval 24 922 480 forintra. A bérleti jog ellenértékének a megállapítása során **Cs. T.** szakértő véleményének a mellőzését, **Kné Sz. M.** aggályos véleményének az elfogadását kifogásolta. **Kné** többször módosított véleményét az összehasonlító adatok és az alkalmazott korrekció ellenőrizhetetlensége miatt tartotta megalapozatlannak. Az elsőfokú bíróság terhére róta, hogy nem oldotta fel a szakértői vélemények közötti ellentmondást. Álláspontja szerint a mellőzött vélemény nem aggályosabb, mint **Kné** véleménye. Kérelme a bérleti jog ellenértékének a két szakértői által meghatározott érték számtani középértékének megfelelő, 25 772 872 forintban történő megállapítására irányult. Utalt arra is, hogy az alperes azt nettó 27 535 000

forintban állapította meg és a megfizetett 17 484 725 forint is meghaladja az elsőfokú bíróság által megállapított összeget.

Az alperes fellebbezési kérelme az első fokú ítélet megváltoztatására, a **P.** u. 70-74. szám alatti üzlethelyiség bérleti joga elsőfokú bíróság által 17 016 984 forintban megállapított ellenértékének 5 503 164 forinttal történő leszállítására irányult. Indokai szerint méltánytalan a beruházás megtérítésén túl a bérleti jog ellenértékének a beruházással növelt értékű ingatlanra történő megállapítása. A bérleti jog beruházás nélküli ellenértékét 11 513 820 forintban kérte megállapítani a szakértő 2012. augusztus 7-i kiegészítő véleménye alapján. Kérte a javára fizetendő 925 741 forint perköltség felülvizsgálatát az első fokú ítélet indokolásában szereplő 1 349 871 forintra figyelemmel.

A fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást elfogadta ítélezése alapjául, osztotta abból levont következtetéseit és érdemben helyes döntését is. Az ítélet tábla a fellebbezések érveinek értékelésével az elsőfokú bíróság megalapozott döntésének jogi indokait, azok megismétlése nélkül, csupán kiegészítette a következőkkel.

Az ítélet tábla előtti eljárásban már nem volt vitatott a bérleti jog ellenértékére és a bérleti jogviszony alatti beruházása folytán az alperes jogalap nélküli gazdagodása megtérítésére irányuló felperesi követelés jogalapja és annak az összecszerűsége sem a **P.** u. 53. szám alatti helyiség esetén. A fellebbezések elbírálása során az ítélet táblának állást foglalnia kizárólag a **P.** u. 70-74. szám alatti bérlemény esetén kellett az összecszerűségről.

Az alperes által megtérítendő jogalap nélküli gazdagodás mértékét csak a felperes és csak annyiban vitatta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított 19 624 000 forint általános forgalmi adó köteles. Az ítélet táblának ezért abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a gazdagodó által megtérítendő jogalap nélküli gazdagodás az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) hatálya alá tartozik-e. Az Áfa tv. 2. §-ának a) és b) pontja alapján adót az adóalany által - ilyen minőségében - belföldön és ellenérték fejében teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, illetve terméknek az Európai Közösségen belüli egyes, belföldön és ellenérték fejében teljesített beszerzése után kell fizetni. Az Áfa tv. 9. §-ának (1) bekezdése alapján termék értékesítése: birtokba vehető dolog (amely az Áfa tv. 9. §-ának (2) bekezdése b) pontja szerint nem foglalja magában a pénzt) átengedése, amely az átvevőt tulajdonosként való rendelkezésre jogosítja, vagy bármely más, a birtokba vehető dolog szerzése szempontjából ilyen joghatást eredményező ügylet.

Az Áfa tv. 10. § d) pontja alapján termék értékesítésének építési-szerelési munka esetén csak az azzal létrehozott, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzendő ingatlan jogosultnak történő átadása minősül. Ezért a jogalap nélküli gazdagodás nem tartozik az Áfa tv. hatálya alá. Csupán megjegyzi az ítélet tábla, hogy a bérleti jog ellenértéke ezzel szemben adóköteles, mert az Áfa tv. 13. §-ának (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja alapján, mint vagyoni értékű jog átengedése, szolgáltatás nyújtásának minősül, a 16. § szerint függetlenül attól, hogy az bírósági határozat alapján történik.

A bérleti jog ellenértékének az összecszerűsége kérdésében az ítélet tábla osztotta az alperes fellebbezésében kifejtett azon álláspontját, miszerint a beruházás felperes javára és az alperes hátrányára történő kettős értékelését jelentené, ha azt a bíróság a bérleti jog ellenértéke és az alperes jogalap nélküli gazdagodása megállapításakor egyaránt figyelembe venné.

A Ptk. 361. §-ának (1) bekezdése alapján az előny visszatérítése nem represszív jellegű, gazdagodás címén a tényleges gazdagodást kell megtéríteni. Ez a vagyoni előny pedig az ingatlan forgalmi értékének a beruházás eredményeként bekövetkezett értéknövekedése. A felperes ráfordítása folytán az alperes javára a vagyoneltolódás akkor realizálódott, amikor a bérleti jogviszony megszűnése miatt az alperes az ingatlant a felperes beruházásának az eredményeként emelkedett forgalmi értéken birtokba vette.

A bérleti jog forgalomképes, az Ltv. 42. §-ának (1) bekezdése, valamint a felek szerződése értelmében átruházható vagyoni értékű jog. Annak az ellenértéke a felperest a szerződés alapján a bérleti jogviszonyának megszűnése miatt a mindenkori forgalmi értéknek megfelelő összegben megillette. A felperes bérleti jogának terjedelmét, tartalmát a bérleti szerződés rögzíti. A felperes a szerződés tárgyát jelentő helyiség bérleti jogát szerezte meg ellenérték fejében, ő maga is ellenértékre e bérleti jog után, ráfordításának a figyelembevétele nélkül tarthatott igényt.

Az alperes ezért azt, hogy a perben a beruházás kétszeres értékelése történt, csak abban az esetben kifogásolhatta alappal, ha a bérleti jog ellenértékének a meghatározása a beruházás folytán kialakult állapot alapján történt volna.

Az elsőfokú bíróság által ítélezése alapjául elfogadott, 56. és 59. sorszám alatt módosított szakértői vélemény a **P.** u. 70-74. szám alatti üzlethelyiség bérleti joga ellenértékét az eredeti étterem funkció figyelembevételével megállapított 2009. évi forgalmi értékből vezette le és összehasonlító adatként is 2009. évi vendéglátóipari célra hasznosított üzletek adataival számolt. A 2012. november 20-i tárgyaláson történt személyes meghallgatása során a bérleti jog ellenértékének meghatározásával kapcsolatban a szakértő többször egyértelműen utalt az eredeti étterem és kocsma funkcióra, az üzlethelyiség nem üzletként, hanem vendéglátóhelyként történt hasznosítására. Hangsúlyozta, hogy a II. kiegészítő véleménye étteremre vonatkozott, 2009. évi étteremre vonatkozó bérleti jog ellenértékét kellett meghatároznia. A szakértő által meghatározott bruttó 16 674 000 forint az elsőfokú bíróság ítéletében megállapítottól annyiban tér el, hogy a szakértő 25 %, míg az elsőfokú bíróság helyesen, az ítélethozatalkor érvényes 27 % általános forgalmi adóval számolt.

A felperes a fellebbezésében a szakértői vélemények, mint bizonyítékok elsőfokú bíróság által történt mérlegelését és abból levont következtetését támadta. A fellebbezés indokai alapján az ítélet táblának az első fokú ítéletet a bérleti jog ellenértéke megállapításának a módja, a szakértői bizonyítás adatainak mérlegelése szempontjából kellett felülvizsgálnia.

Azt a felperes sem vitatta, hogy az ellenérték megállapítása szakkérdés, azonban anélkül támadta az elsőfokú bíróság mérlegelését, hogy ő maga megfelelő szakmai és jogi érvek felsorolásával állást foglalt volna egyik, vagy másik szakértő véleménye mellett. A vélemények közötti ellentmondás pedig nem oldható fel a két szakértői összeg általa kért számtani átlagolásával.

A Pp. 182. §-ának (3) bekezdése határozza meg a szakvélemény hiányossága esetén igénybe vehető bizonyítási lehetőségeket, ez elsősorban a véleményt adó szakértőtől kért felvilágosítás, illetve a fél erre irányuló indítványa alapján más szakértő kirendelése. A vélemények ellentmondásossága bírói mérlegeléssel nem oldható fel, mert az szakmai, szakértő által megítélendő kérdés. A bérleti jog ellenértékére vonatkozó, végkövetkeztetésükben eltérő szakértői vélemények esetén a bíróságnak az eltérések szakmai szempontok alapján meghatározandó okait kell a perben tisztáznia. A szakértői vélemények között mutatkozó lényeges eltérés feloldásának elmulasztása pedig az ítéletet megalapozatlanná teszi.

Az elsőfokú bíróság azonban a **Cs.**-féle szakvéleményt nem a Pp. 182. §-ának (3) bekezdése alkalmazását megalapozó, a másik szakértő véleményével ellentétben állóként nem tartotta alkalmasnak a perbeli szakkérdés megítélésére, hanem annak tartalmi - a szakértői véleményezésnél és a vélemény helyességének az ellenőrzésénél egyaránt jelentőséggel bíró összehasonlítási adatokra és tényekre kiterjedő - vizsgálata alapján, belső ellentmondásossága miatt. Ilyen következtetése alapján pedig az elsőfokú bíróság nem volt elzárva attól, hogy a bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján a maguk összességében történő értékelése során azokat meggyőződése szerint bírálja el, mellőzze a **Cs.** szakértő véleményét. A kiegészítése ellenére aggályosnak, tényállás megállapítására alkalmatlannak ítélt szakértői véleményt a bizonyítékok közül kirekeszthette. Az a szakértői vélemény, amelynek a megalapozottságához komoly kétség fér, az ítékezés alapjául nem szolgálhat.

A polgári eljárásjog nem ismeri a kötött bizonyítási rendszert, nem tesz különbséget, és nem állít fel rangsort a bizonyítási eszközök között. A szabad bizonyítás elvéből következően a kötetlenség érvényesül nemcsak az igénybe vehető bizonyítási eszközök terén, hanem a bizonyítás eredményének szabad mérlegelése kapcsán is. Az elsőfokú bíróság az ítéletének az indokolása során a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerint kellő indokát adta annak, hogy a tényállást milyen bizonyítékok alapján állapította meg, a bizonyítékok mérlegelésénél mely körülményeket vett irányadónak, miért a **Kné** szakértő véleményét fogadta el ítékezése alapjául, tartotta a tényállás felderítésére alkalmasnak (Pp. 3. § (5) bekezdés).

Az ítélet tábla a felperes fellebbezési érvei ellenében hangsúlyozza, hogy a szakértői bizonyítás során a szakértői vélemény többszöri módosításának, kiegészítésének nincs jelentősége. A kiegészítésekkel és módosításokkal fenntartott véleménynek kell aggálymentesnek lennie.

A fellebbezés rendes perorvoslat jellege folytán az ítélet tábla, mint másodfokú bíróság reformatórius jogkörben jár el, a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján teljes egészében felülbírálhatja az első fokú ítéletben rögzített tényállást, ahhoz nincs kötve. Az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól függetlenül, önállóan felülmérlegelheti a bizonyítás eredményét és új tényállást állapíthat meg. Az ítélet tábla azonban a fellebbezés érveinek az értékelésével nem látott okot a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítására, annak alapján eltérő jogkövetkeztetés levonására. A jogszerű és okszerű mérlegelésen alapuló tényállás a

másodfokú bíróságot is köti, így a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére.

Mindezekre tekintettel azt kellett megállapítani, hogy a fellebbezésekben megjelölt okok miatt az elsőfokú bíróság ítélete nem jogszabálysértő. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján, kizárólag a fellebbezés érvei miatt szükséges indokolásbeli kiegészítéssel, helybenhagyta. A felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolása során helyesen állapította meg, ezért szükséges volt az attól eltérő ítéleti rendelkezés helyesbítése.

A felperes által fellebbezett érték 13 920 724 forint, az illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési illeték 1 113 658 forint. Az alperes által fellebbezett érték 5 503 164 forint, a fellebbezésén a 440 300 forint fellebbezési illetéket leróta. A felek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért az annak kapcsán felmerült illetéket maguk viselik. A felperes a fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

A másodfokú eljárásban az összes fellebbezett érték alapján az alperes pernyertes lett 8 417 560 forint erejéig. Ennek alapulvételével köteles a felperes megfizetni a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4/A. §-ának (1) bekezdésére is figyelemmel, a 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjat.

Debrecen, 2013. június 20.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -